

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Η συνδρομή είναι ημιαποκλειστική
Ολοχρονική:
Ετήσια εν Κύπρῳ 10
Εξαμηνιαία 6
Ετήσια εν τῷ ἑξωτερικῷ 12
Εξαμηνιαία 7
Εξισορροπίσεις καὶ διανομαὶ τῆς γραμ-
μῆς 2.

ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΘΝΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Αἱ ἐπιστολαὶ τῇ Διευθύνσει.

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΓΡΑΦΕΙΑ: Ἀγορὰ Κύπρου ἀριθ. 84

Τιμὴ ἐκαστοῦ φύλλου γρ. 2.

Ἐκδόθηκεν ὑπὸ τοῦ
ΕΦΡΑΙΜ Κ. ΠΕΤΡΙΔΗΣΥΠΕΡ ΠΑΝΤΑ
Ἡ ΕΝΙΣΧΥΣΙΣ ΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΑΣ ΚΑΙ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

Ἐπεφάνησαν ἐν τῇ ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως τὰ πρῶτα προ-
αγγέλματα τῆς προσεχούσης νομο-
θετικῆς συνόδου, νομοσχέδια τινὰ
ἐλαχίστην σχεῖν ἔχοντα πρὸς τὴν
θεωρείαν τῶν μεγάλων καὶ κα-
τεπειγουσῶν ἀναγκῶν τοῦ τόπου.

Τὰ θρυλούμενα δὲ καὶ ἄλλοι
δημοσιεύματα οὐδεμίαν παρέχου-
σιν ἐλπίδα περὶ σοβαροῦς μελέτης
καὶ ἀποφάσεως πρὸς ἐνίσχυσιν
τῶν πλουτοπαραγωγῶν πόρων τῆς
νῆσου καὶ τῆς παιδείας τοῦ λαοῦ.

Ὅμοιοι περὶ προκυμαίων καὶ
κυματοθραυστῶν, ἀπαιτούντων μυ-
ριάδας καὶ ἑκατοντάδας χιλιάδων
λίτρων, ἐνῷ ἡ ἐσωτερικὴ συγκοι-
νωσία τῆς χώρας παραμένει πο-
λὸν ἐλλειπὴς καὶ ἡ ἐπικοινωνία τῶν
πόλεων καὶ τῶν χωρίων δυσχεραί-
νεται οὐνοδαίως κατὰ τὴν χειμε-
ρινὴν ἰδίαν περίοδον.

Πολλοὶ ἀμαξιοὶ ἐπὶ μεγάλῃς
ἐκτάσεως κατέστησαν ἄδικοι, γέ-
φυραι ἐλλείπονται ἢ παρεστῆθη-
σαν ὑπὸ τῶν πρώτων χειμάρρων,
ἐνῷ αἱ ἀμαξιοὶ αἱ συνδεδεσμέναι
τὰς μεγάλες καὶ μικροὺς πόλεις καὶ
κώμας τῆς Μεσορίας διεγράφη-
σαν ἀπὸ τοῦ μητρώου τῶν Ἀη-
μοσίων Ἐργῶν καὶ ἐγκατελείφθη-
σαν.

Τὸ τελευταῖον τοῦτο παρέχει
τὸ μέτρον τῆς κυβερνητικῆς ἀ-
δελτηρίας καὶ μικρονοίας. Ἐγκα-
τελείφθησαν αἱ ἀμαξιοὶ Μεσο-
ρίας καὶ Μόρφου αἱ συνδεδεσμέ-
νους πυκνοτέρως καὶ μεγαλετέ-
ρους συννοικοισμούς, διότι, ὡς δι-
καιολογοῦνται οἱ υπεύθυνοι, εἶνε
παράλληλοι πρὸς τὴν οὐδηνδρο-
μικὴν γραμμὴν καὶ ζημιώου τὴν
ἐκμετάλλευσιν αὐτῆς (!)

Ἐπειδὴ ἡ οὐδηνδρομικὴ γραμ-
μὴ ἐξαρχῇ ἐλαττωματικὸς μα-
κρὰν τῶν συνοικισμῶν τούτων
καὶ διατρέχει ἀσκήτους ἐκτά-
σεις, πρέπει νὰ ἐξαναγκασθῶσι
οἱ κάτοικοι ὅπως διανοῦσι δι-
στήματα μὴ καὶ δύο ὥρων ἵνα
μεταφέρωσιν εἰς τὸν ἐγγύτερον
οὐδηνδρομικὸν σταθμὸν ἢ τὴν
στάσιν τὰ προϊόντα τῶν πό-
ρῶν. Ἄλλ' ὅταν ὁ χωρικός
εἶνε ὑποχρεωμένος νὰ διατηρῇ ὑ-
ποζύγια καὶ ἀμάξας ἰδιαιτέρας ἢ
νὰ πληρώσῃ ἀγῶνα μέχρι τοῦ
σταθμοῦ ὅσα θὰ ἐπλήρῃσιν ἵνα
μεταφέρῃ ταῦτα εἰς τὴν ἀγορὰν
τῆς καταναλώσεως, τίνα λόγον ἔ-
χει οὗτος ἢ τίνα ὠφέλειαν νὰ με-
ταφέρῃ ταῦτα διὰ τοῦ οὐδηνδρο-
μικοῦ;

Περὶ τούτου εἶνε οἱ συλλογισμοὶ
τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἀπὸ ἄλλης
ἀπόψεως. Ἐλιδύκει ἀντὶ πάσης
θυσίας τὴν αὔξησιν τῶν οὐδην-
δρομικῶν προσόδων ἐκδιώκοντι
τοὺς χωρικοὺς διὰ τῆς ἐγκαταλεί-
ψεως καὶ τῆς καταστροφῆς τῶν
ἀμαξιτῶν, ὥστε ἦτο ἔξην τις οὐ-
δηνδρομικὴ ἑταιρεία χωρικοῦ.

ὡς ἔχει, οἱ Ἕλληνες ἀντιπρόσω-
ποι οὐδεμίαν ἔχουσι θέσιν ἐν αὐ-
τῷ καὶ ὅταν πεισθῶσι περὶ τοῦ-
τον δὲν ἀμφιδόλῳμεν ὅτι ἐκ νέ-
ου θὰ διαμαρτυρηθῶσι καὶ ὁ ἄλ-
λῳσιν ἐκείθεν ἐπαφίμενοι τὴν
ἐσθύνῃν πᾶσαν ἐπὶ τὴν ξένην Κυ-
βέρνησιν καὶ ποιούμενοι ἐκκλησίαν
εἰς τὴν φιλοπατρίαν καὶ τὴν ἐθνι-
κὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ Κυπριακοῦ
λαοῦ.

Πάντες νομίζομεν ἐπέσθῃσαν
οἱ Ἕλληνες ὁ ἴσως αὐτὸς ἀδυνα-
τεῖ νὰ διατῇ καὶ διαχειρῇ τὰ
ἐκείθεν ἐν εἰλικρινεῖ συμπαρεῖ
μετὰ τῆς Κυβερνήσεως, ἡ κακο-
δαιμονία δὲ εἶνε πάντοτε ὁ κλῆ-
ρος αὐτοῦ. Ἀνίας καὶ ἀδύνατος
ὁ πᾶς ἐν τῷ τόπῳ ἡ οἰ-
κονομικὴ δυσπραγία πᾶσιν τῶν
τάξεων, μάλιστα δὲ πᾶσιν τῆς ἀ-
γροτικῆς, ἥτις ἀποτελεῖ τὰ 9/10
τοῦ ὅλου πληθυσμοῦ, παρὰ τὴν
δυσχερῆς ἐξόριστον τοῦ οὐρανῶν καὶ
τὴν παρατεταμένην εὐνοίαν τῶν
καιρῶν.

Ἐκοντίας τυφλώσκει ἡ Κυβέρ-
νησις παροῦσα καὶ παραγκωνί-
ζουσα τὸν ἀγροτικὸν πληθυσμὸν
τῆς νήσου, ὅστις εἶνε ὁ μέγας
παραγωγὴς καὶ ὁ μέγας καὶ μονα-
δικὸς τροφιδότης αὐτῆς τε καὶ
τῶν ἀστικῶν κοινοτήτων, καὶ ὁ
ἀγροτικὸς μὲν πληθυσμὸς εἶνε
ἐγκαταλειφθεὶς εἰς τὴν ἀσκή-
την τῆς φύσεως καὶ τῆς ἀσχε-
ροῦς ἐξόριστον.

Μετὰ μακρὰ ἔτη εὐφορίας καὶ
εὐτυχίας πάντων τῶν προϊόντων
τοῦ τόπου καὶ μετὰ τὴν συνεχῆ
ἀνατίμησιν αὐτῶν, αἱ παρήγοροι
αὐτῶν ἀγροτικαὶ τάξεις καὶ σήμε-
ρον κυριολογικῶς πένονται καὶ
τὰ δύο τρίτα τῆς τῆς ὑπάρ-
τει τῶν ἀγροτῶν συντηροῦνται καὶ
ἐργάζονται διὰ δανείων ἐπὶ τόκῳ
τοσοῦτον βαρεῖ, ὥστε νὰ μὴ δύναν-
ται καὶ μετὰμικρὰν σειρὰν ἐτῶν
ν' ἀπαλλαγῶσι τῶν βαρῶν χειρῶν
αὐτῶν. Ἐάν, ὅ μὴ γένοιτο, ἐπ-
ήρκετο ἔν τῷ ἀγροτικῷ καὶ δυνα-
τικῷ ὁ λαὸς θὰ εἶνε τὸ πρῶτον
καὶ ἄγροτικὸν δεινόν, καὶ αἱ ἀγρο-
τικαὶ τάξεις θὰ βυθισθῶσι εἰς
χρεὶν, αὐτὰ θὰ κατακλιθῶσιν αὐ-
τῶν ἐπὶ τῇ ἀπρωδιότητι.

Ἀνὰ ταῦτα ἐλπίζομεν ὅτι κατὰ
τὴν προσεχῇ νομοθετικὴν σύνο-
δον, ἐάν καταστῇ δυνατὴ ἡ συν-
εργασία τῶν Ἑλλήνων ἀντιπρο-
σώπων μετὰ τῆς Κυβερνήσεως, ἡ
πρώτη τοῦτον μέριμνα θὰ σιγα-
λῇ ἐπὶ τὴν οἰκονομικὴν καὶ χωρ-
ματικὴν ἐνίσχυσιν τοῦ ἀγροτικοῦ
πληθυσμοῦ.

Ποῦτε κατὰ τὴν σύνοδον ταύ-
την νὰ ψηφισθῶσι προαίτιον νο-
μοσχέδιον περὶ Συνεργατικῶν ἑ-
ταιρειῶν καὶ νὰ εἰσαχθῇ πᾶς ἡμῶν
ὡς τάχιστα πλῆρες τὸ σύστημα Γα-
λλίας, ὡς ἐπὶ τὴν ἀποδοτικὴν καὶ ἀπο-
νημομένην εἰς τὰς τοιαύτας ἀνάγκας

ὅτι ἔξοι κυβερνῆται, ἂν δὲν δι-
νηθῶσι νὰ κατακρατῶσι τὰ περι-
στώματα καὶ ἀναγκασθῶσι ν' ἀ-
ποδώσιν ταῦτα εἰς τὸν νομιμο-
κράτη, τὸν Κυπριακὸν λαόν, θὰ
προσπαθῶσιν νὰ οὐσιασθῶσι
ταῦτα κατὰ τὸν τρόπον τοιοῦτον, ὥ-
στε νὰ ἐπανέλθῃ κατὰ τὰ 9/10
εἰς βυλάντια ἀγγλικά!

Ἀγνοοῦμεν ποῦ θὰ εἶνε ἡ

καὶ ἀπαιτήσεις καὶ πρὸς ἐφαρμογὴν
καὶ ἐσθῶσιν αὐτοῦ πρέπει νὰ δι-
ατεθῶσι τὰ ἐν Ἀγγλίᾳ κατακρα-
τούμενα περιστώματα. Ἡ Κυ-
βέρνησις ἔχει ἐνόμιον αὐτῆς καὶ
τὸ ἐπεξεργασθῆν νομοσχέδιον ὑπὸ
τῶν κ. κ. Ἱ. Οἰκονομίδου καὶ
Πέδαν Περὶ Συνεργατικῶν ἑ-
ταιρειῶν καὶ τὸ γνωστὸν νομο-
σχέδιον περὶ Λαϊκῶν Τραπεζῶν
Ραϊφάξεν τοῦ κ. Θ. Θεοδότου
καὶ ἐπὶ τοῦτοις ἔκθεσιν τῶν τό-
πικων μελετῶν καὶ πορισμάτων
αὐτοῦ τῆς Γερμανίας καὶ ἐν Ἰτα-
λίᾳ.

Πάντα ταῦτα ὅμως μικρὸν θὰ
ὠφελήσῃ τὸν τόπον ἂν μὴ ἐνι-
σχυθῇ ἡ ἐκπαίδευσίς τοῦ λαοῦ ἥ-
τις ἀποτελεῖ τὴν μερίστην δύνα-
μιν πρὸς τὴν πρὸσδοκὴν καὶ τὴν
σταθερὰν ἐνήμερίαν αὐτοῦ. Φο-
δοῦμεθα ἐντοῦτοις διὰ ὑπὸ τὴν
φρονασβυστικὴν Ἀρμοσίαν τοῦ
Στ. Γκοῦλδ. Ἀδὰς, ἐπιδειξαμέ-
νον ἀποκαλύπτει ἀπὸ τῆς πρὸς
τοὺς ἐνθουσιώδεις διδασκάλους
καὶ πρὸς τὴν παιδείαν τοῦ τόπου,
οὐδεμίαν δύναμιν νὰ προσδοκῶ-
μεν ἐνίσχυσιν καὶ βοήθειαν πρὸς
αὐτὴν, ἐναντικαίεται δὲ εἰς τὴν ἑλ-
ληνικὴν λαὸν καὶ τὴν ἀντιπροσώ-
πους αὐτοῦ ὅπως ἀποσπᾶσιν
ταύτας παρὰ τῆς δυστροπούσης
Κυβερνήσεως.

Πάντα ταῦτα ὅμως μικρὸν θὰ
ὠφελήσῃ τὸν τόπον ἂν μὴ ἐνι-
σχυθῇ ἡ ἐκπαίδευσίς τοῦ λαοῦ ἥ-
τις ἀποτελεῖ τὴν μερίστην δύνα-
μιν πρὸς τὴν πρὸσδοκὴν καὶ τὴν
σταθερὰν ἐνήμερίαν αὐτοῦ. Φο-
δοῦμεθα ἐντοῦτοις διὰ ὑπὸ τὴν
φρονασβυστικὴν Ἀρμοσίαν τοῦ
Στ. Γκοῦλδ. Ἀδὰς, ἐπιδειξαμέ-
νον ἀποκαλύπτει ἀπὸ τῆς πρὸς
τοὺς ἐνθουσιώδεις διδασκάλους
καὶ πρὸς τὴν παιδείαν τοῦ τόπου,
οὐδεμίαν δύναμιν νὰ προσδοκῶ-
μεν ἐνίσχυσιν καὶ βοήθειαν πρὸς
αὐτὴν, ἐναντικαίεται δὲ εἰς τὴν ἑλ-
ληνικὴν λαὸν καὶ τὴν ἀντιπροσώ-
πους αὐτοῦ ὅπως ἀποσπᾶσιν
ταύτας παρὰ τῆς δυστροπούσης
Κυβερνήσεως.

Πάντα ταῦτα ὅμως μικρὸν θὰ
ὠφελήσῃ τὸν τόπον ἂν μὴ ἐνι-
σχυθῇ ἡ ἐκπαίδευσίς τοῦ λαοῦ ἥ-
τις ἀποτελεῖ τὴν μερίστην δύνα-
μιν πρὸς τὴν πρὸσδοκὴν καὶ τὴν
σταθερὰν ἐνήμερίαν αὐτοῦ. Φο-
δοῦμεθα ἐντοῦτοις διὰ ὑπὸ τὴν
φρονασβυστικὴν Ἀρμοσίαν τοῦ
Στ. Γκοῦλδ. Ἀδὰς, ἐπιδειξαμέ-
νον ἀποκαλύπτει ἀπὸ τῆς πρὸς
τοὺς ἐνθουσιώδεις διδασκάλους
καὶ πρὸς τὴν παιδείαν τοῦ τόπου,
οὐδεμίαν δύναμιν νὰ προσδοκῶ-
μεν ἐνίσχυσιν καὶ βοήθειαν πρὸς
αὐτὴν, ἐναντικαίεται δὲ εἰς τὴν ἑλ-
ληνικὴν λαὸν καὶ τὴν ἀντιπροσώ-
πους αὐτοῦ ὅπως ἀποσπᾶσιν
ταύτας παρὰ τῆς δυστροπούσης
Κυβερνήσεως.

Ο ΕΞΑΜΕΡΙΚΑΝΙΣΜΟΣ
ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

Ἡ ἀνατροπὴ τῆς σήμερον.
Ἐπιστολὴν ἀπὸ τοῦ πλοῦτος καὶ
τελειοποιήσεως τῶν παρ-
αγωγικῶν ὀργάνων.
Ἐξέφάνιστος τοῦ
πνεύματος τῆς
ἐξέφάνιστος.

Ὁ παλαιὸς καιρὸς. Μικρὰ πᾶ-
σι τῆς Ἰταλίας. Ἐξαγαν-
τίζονται οἱ ἀπὸ τῶν ὠρίων
τεχνῶν. Ἐπὶ τοῦ μεγάλου
πλοῦτος. Ἐξευρωπαϊσμός τῆς
Ἀμερικῆς. Πίστις ἐπὶ τὴν
ἐπιστήμην καὶ τὴν τέχνην.
Ὁ εὐρύτερος βίος τῆς Εὐρώ-
πης.

Ὁ διάσημος Ἰταλὸς ἱστορικὸς Γα-
λιέλλος Φερρόρο ἔγραψεν ἑοχάτως ἐν
τῇ «London Budget» ἀρθρον δει-
κνύοντι δὲ ἡ Εὐρώπη ἑξαμερικανί-
σεται καὶ ἡ Ἀμερικανικὴ ἰδέα τῆς προόδου,
ἡ ἰσχυρὸς διὰ πλοῦτος καὶ ἡ τελε-
ιοποιήσις τῶν ὀργάνων τῆς παραγωγῆς
— διανομῆς καὶ διαποικίσεως τὴν εὐρώ-
παικὴν κοινωνίαν. Δὲν εἶνε ἐπὶ ἀνάγκης
λέγει ὁ σοφὸς ἱστορικὸς, νὰ ἔχῃ τις
βυθίαν γνῶσιν τῆς εὐρωπαϊκῆς κοι-
νωνίας ἵνα διακρίνῃ τοῦτο.

Ἡ ἀνατροπὴ τῆς σήμερον.
Καὶ ἀρετὴν ὁ ὁμολογῶν ὅτι
πρὶν ἐπισκεφθῇ τὴν Ἀμερικὴν ἀνι-
κὸν εἰς τὸν ὅμιλον ἐκείνων τῶν Εὐρω-
παίων, ὅστις ἔχει πολλοὺς θιασώτας
ἐκ τῶν ἀνοτιέων, τῶν μεμορφωμένων
τάξεων πανταχοῦ, οὕτως οὐκ ἔχουσι
τὸν ἑξαμερικανισμόν τοῦτον τῆς Εὐρώ-
πης, θεωροῦντες αὐτὴν ὡς διανοητικὴν
ἀσπλάνησιν, ὥς σημεῖον καταπτώσεως
τοῦ παλαιῦ κόσμου. Ἡ γνώμη αὕτη
εἶνε ἀρκούντως διαδεδομένη ἐν Εὐ-
ρώπῃ.

Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία δὲ, θεω-
ρουμένη ἐξ ἀπόψεως τῆς πρώτης ἡ

στορίας ἡμῶν, ἡ ἰδέα αὕτη τῆς προ-
όδου εἶνε ἐπαναστατικὴ τις καὶ κατα-
στρεπτικὴ δύναμις. Ἡ ἀνατροπὴ ἦν
παράγοντος καὶ παράγει αὐτὴ ἐν Εὐρώ-
πῃ δὲν εἶνε ἀνομοία πρὸς τὴν παρα-
χθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Χριστιανισμοῦ ἐν τῷ
ἀρχαίῳ κόσμῳ διὰ κατέστρεψεν οὗτος
τὸ πολιτικὸν καὶ στρατιωτικὸν πνεύ-
μα τοῦ Ἑλληνολατινικοῦ κόσμου.

Καὶ δὲν πρέπει νὰ λοκονομῶμεν
δὲ ἀπὸ τῶν ἀποκρίτων ἀρχῶν μέχρι
τῆς Γαλλικῆς Ἐπαναστάσεως, ἡ μία
μετὰ τὴν ἄλλην γενεὰν ἐν Εὐρώπῃ, ἔ-
ζησαν ἡδονιστικῶς ἐν τῷ ὀλίγῳ, πῆ-
σαι εἰς τὴν παράδοσιν, θεωροῦσαι πᾶ-
σαν ἑφεύρεσιν ὡς ἐκινδύνον, πᾶν
τολμηρὸν πείραμα ὡς ἐπανάστασιν κα-
τὰ τοῦ Θεοῦ καὶ κατὰ τῆς μνήμης τῶν
προγόνων. Βεβαίως, καὶ ἐν ταῖς ἡμέ-
ραις ἐκείναις ὑπῆρχον ἄνθρωποι ἑτα-
ρετικοί, οὕτως προὔτιμον τὴν εὐμα-
ρειαν τῆς πηνίας, καὶ οὕτως δὲν ἦ-
σαν ἀνασθητοὶ εἰς τὰ θέληματα τοῦ
χρυσίου. Ἐπὶ πλέον, ὁ πλοῦτος τοῦ
κόσμου ἠδύνατο ἀπὸ γενεᾶς εἰς γε-
νεάν, καὶ οἱ ἄνθρωποι ἐπολλαπλασι-
άζοντο καὶ ἐξηπλοῦντο ἀνὰ τὸ πρῶ-
τον τῆς γῆς — πόσον ὅμως βραδέως,
πόσον ἡρεμῶ!

Ὁ παλαιὸς καιρὸς.

Πρὸ τῆς Γαλλικῆς ἐπαναστάσεως,
αἱ διαφοραὶ μετὰ πλοῦτος καὶ πλε-
θυσμὸν ἦσαν ἀδύατοι ἐκτός διαν ἑμε-
ροῦ καὶ τῆς ἐκονομίας — τῶν μνη-
δαμνῆ ἦτο ἡ οὐνελευμένη μεταβολὴ
παρ' ἐκάστης γενεᾶς! Ἐξ ἄλλου, οἱ ἄνθρω-
ποι ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἠγωνί-
ζοντο ὅπως ἐκωρῶσιν τὸν κόσμον,
καὶ καθιστῶσιν αὐτὸν καλλίτερον τό-
πον, ἡ μάλιστα ἐντεταμένη ἐνασχόλη-
σις αὐτῶν ἦτο περὶ τὴν τέχνην καὶ τὴν
θηρηκίαν.

Τοιαύτη ἦτο ἡ Εὐρώπη τοῦ παλαι-
οῦ συστήματος, δημιουργοῦ τῶν ἀπ-
πολιτιστῶν ἀριστοκρατικῶν ἀρχιτε-
κτονικῆς, γλυτικῆς, καὶ ζωγραφικῆς,
τοσοῦτον θαυμαζομένων σήμερον καὶ
ὑπὸ τῶν Ἀμερικανῶν αὐτῶν, ἡ πο-
λαὶ Εὐρώπη, ἡ ἀνακαλύπτουσα τὴν Ἀ-
μερικὴν, ἡ δημιουργὸς τῆς ἐπιστήμης,
ἡ ἐπιτελέσασα τὴν Γαλλικὴν ἐπανά-
στασιν.

Πᾶν δὲ, ὅμως ἐπὶ ἀπὸ τῆς
Εὐρώπης ταύτης, καταστρέφει αὐτὴ ἡ
Ἀμερικανικὴ πρὸσδοξὸς μετ' ὅλης τῆς
ταχύτητος. Τὸ καλλιτεχνικὸν πνεῦμα
πανταχοῦ ἐξαφανίζεται ἐκ τῆς ἡμε-
ρικῆς, ἡ δημιουργὸς τῆς ἐπιστήμης,
ἡ ἐπιτελέσασα τὴν Γαλλικὴν ἐπανά-
στασιν.

Αἱ μικραὶ πόλεις τῆς Ἰτα-
λίας.
Εἰς τὰς μικρὰς πόλεις τῆς Ἰταλίας
ὁ ἔξοτος συχνὰ βλέπει ἀρχαία μνη-
μεῖα — Ἐκκλησίας ἢ ἀνάκτορα ἀγία-
καταρρέουσι βυθισθῶν εἰς ἐρείπια. Ἡ
ἀδελφοφιλία τῶν ἀρχῶν, ἡ φιλοκέρδεια
τῶν κυρίων αὐτῶν ἐπιτρέπουσιν εἰς τὸν
χρόνον ἵνα συμπληρωθῇ τὴν καταστρο-
φὴν τοῦ ἡ βοήθησιν αὐτὸν ὅπως
φθεῖρῃ τὸ τελευταῖον λείψανον ἀποι-
χομένου καλλῶς.

Ὁ ἔξοτος κινεῖ τὴν κεφαλὴν του
θλίβεται, ἐκφέρει κρῖνος τραχέας, διε-
ρωτᾷ κατ' ἐαυτὸν ὅποιοι βάρβαροι
πρέπει νὰ εἶνε οἱ κάτοικοι τῆς μικρᾶς
πόλεως. Ἡ ἐκκλησίᾳ του ὅμως δὲ αὐ-
τῆς ἦν ἡ ἰδέα συννοήσεως μετὰ τι-
νας τῶν κατοίκων καὶ ἐκφράσῃ οὗτος
τὸ πνεῦμα του.

Βάρβαροι, ἤμετε; ὁ ἀποθηκοφύ-
λας ἡ ὁ δικηγόρος ἡ ὁ ἱατρός ἡ ὁ μνη-
χανικός τοῦ τόπου θὰ ἔλεγον.

Καὶ ἵνα πεῖσαι τὸν ἔξοτον περὶ τῆς
πλάνης του, δὲ τὸ ἔλεγον δὲ ἡ πό-
λις τῶν ἔργῳ ἡλεκτρικῶν φῶς. Δημι-
αῖον μὴ δυνάμενον νὰ συλλεῖξῃ ὅλην
χιλιάδα φῶσιν ἵνα προσυλῇ τὸ τοῦ
ἡ ἐκείνου τὸ μνημεῖον ἐν καλῇ κα-
ταστάσει, ἐξεδύει μεγάλα ποσὰ ἵνα
τοποθετήσῃ λαμπτήρας ἡλεκτρικοὺς εἰς

τὰς ὁδοὺς ὅπου οὐδὲς διαβάτης παύ-
σει μετὰ τὴν ἐνάντην ὄραν. Δίδει τὸ
ἡλεκτρικὸν φῶς εἰς σημεῖον προόδου,
καὶ ὑπὸ τὴν Ἀμερικανὴν ἐννοίαν λαμ-
βάνουσι τὴν ἑλπίαν καὶ ἀποθήκας
καὶ ὁ τεχνικὸς τῆς σήμερον. Δὲν θὰ συν-
έβαιεν εἰς οὐδέν — ἐκτός πιθανῶς λο-
γίων τινῶν καὶ φίλων τῶν ὠρίων
τεχνῶν ἀνετινὸς ἐπιρροῆς — θὰ ἐνδύει
βαρβαρὸν τὸ ν' ἀπεθῇ καλαῖον. Ἡ
ἐρείπια ἵνα καταπέσῃ εἰς ἐρείπια Μι-
κρὸν παράδειγμα, ὅπου ὅμως ἐμφανί-
ται τὸ πνεῦμα πρὸς διεσπείρει τὰρα καὶ
καὶ θριαμβεῖ κατ' ἀπασαν τὴν Εὐ-
ρώπῃ.

Ἐξέφάνιστος τῶν ὀργάνων
τῶν Τεχνῶν.

Ἡ περὶ αὐτῶν καὶ ἄλλων κατὰ δὲ
ἀπόδειξις τοῦ θριάμβου τοῦτου
τῆς Ἀμερικανικῆς προόδου εἶνε ἡ
κατάπτωσις ἡ ἐξαφάνισις πᾶσιν τῶν
σχολῶν τῶν τεχνῶν. Εἰς τοὺς παρελ-
θόντας αἰῶνας, εἰς χαλεποτέρους καὶ
δυσχερεστέρους ἢ σήμερον χρόνους, ἡ
Εὐρώπη ἦτο ἡ μήτηρ καὶ ἐκδοχὸς
διδασκαλὸς τοῦ πολιτισμοῦ, διότι, ὑπὸ
πολλὰς μορφὰς εἶχε τὸ δαιμόνιον
νὰ δημιουργῇ καὶ πρὸς εἰς ἀμύνην
σχολὰς τῆς φιλολογίας, τῆς γλυτικῆς,
τῆς ζωγραφικῆς, τῆς ἀρχιτεκτονικῆς
καὶ τῆς μουσικῆς. Σήμερον πᾶσαι σχε-
δὸν αἱ σχολαὶ αὗται ἐξηφανίσθησαν
καὶ οὐαὶ εἰς αὐτῶν ὑπολείπονται, πᾶ-
σαι πλὴν ὀλίγων διατελοῦσιν εἰς κα-
τάπτωσιν.

Ἐξ ἄλλων, σχολαὶ ἡλεκτρικῆς καὶ
μηχανουργικῆς μηχανικῆς, βαρυσ-
τικῆς καὶ ὑφαντικῆς, ἐμπορίας καὶ χημείας
— τὰ μόνον αἶναι ζήτουσι τὰ πᾶσι —
πολλαπλασιάζονται καὶ ἀμειψίζονται.
Εἰς τοὺς παρελθόντας αἰῶνας αἱ κυβερ-
νήσεις καὶ αἱ ἀριστοκρατίαι τῆς Εὐ-
ρώπης ἐπιδραστοῦν καὶ ἐνεθάρρουν
τὰς ὁδοὺς τέχνης πολυτρόπως καὶ ἡ
πρὸς αὐτὰς ἐστὶν ἡ δὲ κύριος λόγος
τῆς προόδου αὐτῶν. Τοῦτο δὲν εἶνε
πλέον ἀληθές.

Αἱ πλοῦτοι τάξεις τῆς σήμερον
Εὐρώπης θεωροῦσι πολλὰ ἀξιοπρε-
περον καὶ ἐλευθεριώτερον νὰ κατα-
σκευάζωσιν αὐτοκίνητα καὶ ἀεροπλάνα
ἢ νὰ ὑποστηρίξωσι τὴν ζωγραφικὴν
καὶ τὴν πλοῦτος. Ὡς πρὸς τὰς κυβερ-
νήσεις, ὁσάκις τις ἐξ αὐτῶν τολ-
μήσῃ νὰ παραχθῇ μικρὰν βοήθειαν
εἰς τὰς ὁδοὺς τέχνης, ἐξηλείπει παν-
ταχόθεν ἡ κρατὴς διὰ τὸ χρέμα τοῦ
λαοῦ διασπείρεται παραφρόνας.

Ἐξέφάνιστος ἐπὶ τοῦ μεγάλου
πλοῦτος.

Ὁ ἑξαμερικανισμός τῆς Εὐρώπης
εἶνε μοιραῖον συμπεριβόλος. Ἀφ' ἧς
στιγμῆς ἡ Εὐρώπη ἔθηκε τὴν καρδίαν
αὐτῆς ἐπὶ τοῦ μεγάλου πλοῦτος καὶ
ἐπὶ τὴν κατὰ τὴν φύσιν, ἡνυκα-
κισθῆναι νὰ ἀπαρνηθῇ τοὺς πόρους τῶν θη-
σαυρῶν το

